

4. Бубін А.О. Педагогічна концепція Фрідріха Фребеля. II Всеукраїнська науково-практична конференція: *«Актуальні проблеми реформування дошкільної та початкової освіти України у контексті євроінтеграційних процесів»*. Рівне, 2019. С.33-35.
5. Сухорукова Г. В. Образотворче мистецтво з методикою викладання в дошкільному навчальному закладі : підручник / Г. В. Сухорукова, О. О. Дронова, Н. М. Голота, Л. А. Янцур; за заг. ред. Г. В. Сухорукової. Київ : Видавничий Дім Слово, 2014. 376 с.
6. Іванова Н.В. Педагогіка Фрідріха Фребеля і сучасний український освітній простір дошкілля: інтерпретація смислів. *Виклики та парадокси соціальної взаємодії в постмодерному світі: лінгвістичний та психологічний аспекти*. I Міжнародна науково-практична конференція. 11-12 квітня 2019. Луцьк : СНУ імені Лесі Українки. С.249-253.
7. Інтегрування педагогічних ідей Фрідріха Фребеля : від класики до інновації. Методичні аспекти підготовки фахівців дошкільної освіти : навчально-методичний посібник / уклад. Н. Іванова, С. Боярчук, А. Бубін, М. Замелюк, С. Міліщук, Д. Стасюк, А. Циплюк. К.: Видавничий Дім «Слово». 2020. 164 с.

АКАДЕМІЧНА МОБІЛЬНІСТЬ У ФОРМУВАННІ САМООСВІТНЬОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАГІСТРА ПРАВА

Буйницька М. М.

*аспірантка кафедри педагогіки, методики та менеджменту освіти
Української інженерно-педагогічної академії
м. Харків, Україна*

ДО магістра права на сучасному етапі розвитку професійної діяльності висуваються вимоги швидко орієнтуватися в правовому регулюванні суспільних відносин і вирішувати конкретні (відповідні до юридичної практики) питання в правовому полі, бути в курсі змін нормативно-правової бази державного і міжнародного рівня, ініціювати зміни в праві відповідні до зміни умов суспільного життя тощо. Комплексність завдань вимагає від правознавця здатності до постійного самовдосконалення, що не може здійснюватися без його готовності до самоорганізації власної діяльності, спрямованої на самоосвіту. Така готовність має формуватися ще під час його навчання в закладі вищої освіти і сприйматися представником цієї важливої професійної діяльності як імперативна вимога.

Отже, вміння організувати власну діяльність част характеризують як самоменеджмент юриста. Якщо провідна мета самоменеджменту полягає в тому, щоб максимальн використовувати власні можливості людського організму, усвідомлен управляти ходом свого життя (самовизначатися) й переборювати зовнішні обставини в особистому, суспільному, професійному житті, т самоменеджмент представника конкретної професії (в нашому випадку – юридичної) може конкретизуватися відповідн до тих функцій, які він покликаний виконувати. Чітке розуміння професійних функцій зумовлює спрямованість дій фахівця із самоменеджменту власної діяльності [1].

На етапі професійної підготовки відповідн до компетентнісного підходу така характеристика передбачає зокрема наявність самоосвітньої компетентності здобувача вищої освіти як здатності займатися власною освітою, докладаючи при цьому максимум зусиль у опануванні і опрацювання професійн корисної інформації. Потреба приділяти увагу власній самоосвіті має бути особистісн усвідомленою з розумінням способів організації і реалізації змісту такої діяльності. Одним із дієвих способів самоосвіти на сучасному етапі системи освіти виступає реалізація принципу академічної мобільності здобувачів вищої освіти.

Значним здобутком у цьому напрямі стал підписання Постанови Кінету Міністрів України № 579 «Про затвердження Положення про порядок реалізації права на академічну мобільність» [2]. Цим документом бул визначила порядок здійснення академічної мобільності усіма учасниками освітнього процесу, що стал важливим кроком у процесі імплементації Закону України «Про вищу освіту» та створення дієвого інструментарію для інтернаціоналізації українських закладів вищої освіти.

Завдяки цьому документу здобувачі вищої освіти отримали можливості для розширення меж критичного мислення, формування загальної життєвої компетентності. Адже така мобільність зезпечує розширення загального кругозору особистості з вищою освітою, залучення до діалогу культур з формування толерантного ставлення до різних середовищ і культур, удосконалення навичок використання мов міжнародного спілкування. Усе це, в свою чергу, розширює можливості майбутнього представника юридичної професії з опанування досвіду здійснення юридичної практики в різних країнах, механізмів реалізації норм права в різних правових системах.

Як форми реалізації принципу академічної мобільності майбутніх магістрів права на сучасному етапі в Україні можна назвати такі:

– отримання подвійних дипломів фахівця завдяки домовленостям між закладами вищої освіти, узгодження освітніх програм, прогнозованих результатів, розроблення системи оцінювання і зарахування отриманих здобувачами результатів. Безумовно, цьому передує клопітка робота з

боку керівництва закладу і викладачів. Результатом таких зусиль закладу виступає підвищення його рейтингу, визнання не тільки на державному, але й на міжнародному рівні, збільшення кількості ітудієнтів, перспективи професійного зростання для викладачів тощо;

– отримання другої освіти паралельно в двох і більше закладах (вітчизняних зарубіжних). У такому випадку мова йде про можливість одночасного зарахування відразу в декількох закладах результатів окремих освітніх компонентів розширення меж отриманих результатів;

– опанування у різних формах змісту неформальної освіти – такий шлях є простішим у плані організації і реалізації знайдених у тому числі самостійних можливостей (курси, тренінги, семінари, конференції зокрема в онлайн форматі), але складнішим в плані визнання і офіційного підтвердження отриманих результатів такої освіти.

Наведен далек не повний перелік форм, кількість яких буде збільшуватися, в тому числі завдяки умовам вимушеної ізоляції через пандемію, викликану COVID-19. Зважаючи на це, великих обертів наирають різні способи організації он-лайн освіти, що є, з одного боку, позитивним феноменом, а, з іншого, спричиняє виникнення проблем і загроз.

Отже, без самоменеджмента здобувача вищої освіти неможливо ефективно організувати його навчання в закладі вищої освіти. Важливим результатом такої діяльності під час професійної підготовки магістра права має виступати сформована самоосвітня компетентність. Формування такої здатності, з одного боку, зезпечується завдяки визнаному на державному рівні принципу академічної мобільності, а, з іншого, вона сама виступає джерелом і умовою до реалізації майбутнім фахівцем власної академічної мобільності.

Література:

1. Подберезський М.К., Васильєва М.П. Порівняльний аналіз управління і менеджменту освітнім процесом. *Проблеми інженерно-педагогічної освіти: зб.наук. пр. Х.: УІПА, 2006. № 13. С. 84-89.*
2. Постанова Кінету Міністрів України № 579 «Про затвердження Положення про порядок реалізації права на академічну мобільність». URL: <https://mon.gov.ua/ua/osvita/visha-osvita/osvita-za-kordonom/akademichna-mobilnist>